

men det kan ikke være Regjeringen ligegyldigt i dette Dieblif, at Noget, der synes at være imod Regjeringen i et saadant Spørgsmaal som nærværende, til Syvende og Sidst skulde blive en, om end kun tilsyneladende, Seir over den, og jeg tillader mig derfor nu at holde fast ved det Hovedændringsforslag, som er stillet af de 15 Herrer paa Bladet Nr. 17, da jeg ikke mere paa Regjeringens Vegne kan lade mig nøie med Sammes oprindelige Forslag. Iøvrigt maa jeg ogsaa i en anden Henseende takke den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn) for hans sidste Foredrag; thi det har overtydet mig endnu mere, end jeg iforveien var, om, at der ikke kan være nogen saadan Fare og Betænkelighed ved at antage det Ændringsforslag, hvorved det danske Monarchie udtrykkelig bliver nævnt, som der af ham var forudsat. Jeg er nemlig overbevist om, at hvis der virkelig var en saadan Fare, saa vilde det have lykkedes ham i en ganske anden Grad at aabne mit Øie derfor, end det har været Tilfældet i hans sidste Foredrag. Jeg kan aldeles ikke finde, at der deri ligger den allerringeste Grund til at søge nogen saadan Fare, som han har fremhævet. Der er imidlertid et Par Momenter i dette Foredrag, imod hvilke jeg maa nedlægge Indstgelse. Det er for det Første den Betragtning, at man ved disse eller lignende Sagers Behandling skulde være nødsaget til at tage Hensyn til vort Forhold til Schleswig-Holsteinsmen. Vi staae aldeles ikke i noget Forhold til denne; thi, forsaavidt den endnu er tilbage, saa ligger den som en underknet Lyst til en Sønderlemmelse af Monarchiet, der skal mødes og bekæmpes med ethvert Middel, hvad enten den nu hedder Schleswig-Holsteinsme eller hvilket som helst andet Navn, den maatte have, — men man staaer ikke i „Forhold“ til det, man vil ødelægge og undertrykke. Dernæst maa jeg benægte, at der i Kundgjørelsen af 28de Januar s. A. skulde ligge nogen Spire til en Udvikling af en nærmere Forbindelse mellem de to Hertugdømmer; jeg troer, at jeg med saameget desto større Føie kan benægte dette, som vistnok Ingen, der har fulgt Regjeringens Virksomhed, siden denne Kundgjørelse er kommen ud, vil kunne sige, at nogen Forbindelse mellem Hertugdømmerne i

mindste Maade er pleiet; jeg tør snarere sige, at de med hver Dag mere og mere adskilles i Henseende til den Overensstemmelse, som hidtil kunde have fundet Sted imellem dem.

Fischer: Da jeg deeltog i at stille det Ændringsforslag, som nu foreligger, da anede det mig nok, at Nogle maaskee vilde føle sig ubehageligt berørt deraf. Jeg troede det, ikke fordi Forslaget indeholder nogen Realitet, som kunde skaffe en grundet Betyrning tilveie hos Noget, men fordi det ikke har undgaaet min Opmarksomhed, at der er et vist „Noget“, som fremtræder her i Forsamlingen, og navnlig et „Noget“ fra det Parti, som i Finantsagen har arbejdet imod Regjeringen, et vist „Noget“, som jeg aldrig ret har kunnet forklare mig, og som dog bestandigt er kommet igjen ved mange Leiligheder; det anede mig nok, at der ogsaa i denne Anledning vilde fremtræde Noget af det, der tidligere havde vilst sig; men, at det skulde afprøves et af de ærede Medlemmer, som idag har udtalt sig, et Udtryk som det, vi have faaet at høre af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, nemlig, at han vilde ansee Antagelsen af dette Ændringsforslag for høist sørgeligt, det havde jeg, jeg tilstaaer det, ikke ventet. Skulde der virkelig være noget saa høist Sørgeligt i, at dette blev antaget? Den ærede Taler forklarede senere, hvort han meente, at det muligviis kunde være at søge; han henvisste til, at et Schleswig-Holstein var endnu ikke knust, ja, at det i visse Maader var udødeligt, og han søgte da en Modvægt derimod, saavidt jeg kunde forståe, i Bibeholdelsen af Udtrykket „Danmarks Rige“ i den 14de §. Vil det ærede Medlem tillade mig, at jeg siger det, er det ikke en sygelig Tankegang, der ligger til Grund herfor? Det forekommer mig virkelig at være det i høi Grad. Skulde man ved en Bestemmelse i Finantsloven, som kun gjælder for eet Aar, om, under hvilken Form et vist Bidrag skulde tænkes at fremkomme, kunne gjøre det Allermindste til, enten at opretholde eller ødelægge Schleswig-Holstein? Jeg troer det i Sandhed ikke. Det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har allerede paapeget nogle Modstgøelser, som ere fremkomne under denne Sags Behandling; jeg troer, at,